

Ang Basahon ni Daniel - Numero Usa ka Gatos ug Kalim-an ug Unom

Pagpadayag sa Katapusang Panan-awon ni Daniel: Usa ka Millerite nga Panglantaw sa mga Kamatuoran sa Tagna alang sa Karon

Jeff Pippenger
2024-03-24

Nagsugod kita sa atong pagpalandong sa ulahing panan-awon ni Daniel pinaagi sa paggamit sa prinsipyo nga girepresentahan sa Alpha ug Omega, nga nagpaila nga Siya sa kanunay nagpaila sa katapusan pinaagi sa sinugdanan. Busa si Belteshazzar, nga mao si Daniel diha sa unang bersikulo sa ulahing panan-awon ni Daniel, igarepresentar usab sa ulahing bahin nianang maong panan-awon. Atong nailhan nga si Belteshazzar nagarepresentar sa katawohan sa tugon sa Dios sa kaulahiang mga adlaw, nga nakasabut sa “chazon,” nga panan-awon sa matagnaong kasaysayan, ingon nga girepresentahan sa pulong nga “butang,” diha sa bersikulo uno. Kana nga panan-awon sa matagnaong kasaysayan mao ang “pito ka mga panahon,” sa Levitico 26 nga katumbas sa duha ka libo lima ka gatus ug baynte ka tuig. Si Belteshazzar nakasabut usab sa “panan-awon” diha sa bersikulo uno, nga mao ang “march” nga panan-awon sa duha ka libo tulo ka gatus ka tuig, nga nagarepresentar sa kalit nga pagpakita ni Cristo.

Sa ikanapulog-duha nga kapitulo, si Daniel nagrepresentar sa kalihokan sa unang manulonda ug usab sa kalihokan sa ikatulong manulonda, kay ang duha ka kalihokan nagtuman sa samingay sa napulo ka mga ulay. Sa ikanapulog-duha nga kapitulo aduna labing menos lima ka mga kamatuoran nga nahimong kabahin sa kalihokang Millerite, nga nagrepresentar sa mga kamatuoran nga ang kalihokan sa ikatulong manulonda kinahanglan usab nga masinati ug masabtan. Ang duha ka kalihokan nagtuman sa samingay sa napulo ka mga ulay, ug ang mga maalamong ulay sa duha ka mga kalihokan gikinahanglan nga makasabot nianang kamatuorang propetiko. Ang duha ka mga kalihokan kinahanglan makasabot sa unang kamatuorang propetiko nga si Miller gitultolan sa pag-ila, sumala sa girepresentar sa “pito ka mga panahon” sa Levitico 26. Ang laing tulo ka managsama nga mga kasinatian ug mga pagsabot makita sa kataposang pipila ka mga bersikulo sa maong kapitulo.

Ug sukad sa panahon nga ang adlaw-adlaw nga halad pagakuhaon, ug ang makalilisang nga butang nga nagapahimong biniyaan igatindog, may usa ka libo duha ka gatus ug kasiyaman ka adlaw. Bulahan siya nga magapaabot, ug makaabot sa usa ka libo tulo ka gatus ug katloan ug lima ka adlaw. Apan umadto ka sa imong dalan hangtod sa katapusan moabut: kay ikaw mopahulay, ug motindog sa imong bahin sa katapusan sa mga adlaw. Daniel 12:11–13.

Ang salin nga katawhan sa Dios diha sa basahon sa Pinadayag nagbaton ug tulo ka pangunang mga kinaiyang matagnaon. Gituman nila ang mga sugo sa Dios, adunay pagtoo ni Jesus, ug ginatuboy ang Espiritu sa Tagna.

Ug miingon siya kanako, Isulat: Bulahan sila nga mga tinawag ngadto sa panihapon sa kasal sa Cordero. Ug miingon siya kanako, Kini mao ang tinuod nga mga pulong sa Dios. Ug mihapa ako sa iyang tiilan aron sa pagsimba kaniya. Ug miingon siya kanako, Tan-awa nga dili mo kana buhata: ako mao ang imong kaubang ulipon, ug sa imong mga igsoon nga may pagpamatuod ni Jesus: simbaha ang Dios: kay ang pagpamatuod ni Jesus mao ang espiritu sa tagna. Pinadayag 19:9, 10.

Husto nga nasabtan sa mga Millerite nga ang “adlaw-adlaw,” diha sa basahon ni Daniel, nagrepresentar sa paganismo, ug nga ang “panahon nga ang adlaw-adlaw” “gikuha,” mao ang tuig 508. Ang pagsalikway niana nga kamatuoran mao ang pagsalikway sa awtoridad sa “pagpamatuod ni Jesus,” nga “mao ang Espiritu sa Tagna,” kay ang Espiritu sa Tagna sa tin-aw nag-ila nga husto ang mga Millerite sa ilang pagsabot sa “adlaw-adlaw.”

“Unya nakita ko, maylabot sa ‘Kaninunayong Pag-alagad,’ nga ang pulong nga ‘halad’ gidugang pinaagi sa kaalam sa tawo, ug dili iya sa teksto; ug nga gihatag sa Ginoo ang husto nga pagsabot niini ngadto niadtong mipahibalo sa singgit sa takna sa paghukom. Sa diha nga may panaghiusa pa, sa wala pa ang 1844, hapit ang tanan nagkahiusa sa husto nga pagsabot sa ‘Kaninunayong Pag-alagad;’ apan sukad sa 1844, diha sa kalibog, gidawat ang ubang mga panglantaw, ug misunod ang kangitngit ug kalibog.” Review and Herald, Nobyembre 1, 1850.

Ang mga Millerita nakasabut nga ang pagsukol sa paganismo batok sa pagtungha sa kapapahan ngadto sa gahum niadtong 538, gikuha sa tuig 508. Husto ang mga Millerita, apan limitado ang ilang pagsabut. Ang mga katawhan sa Dios sa katapusang mga adlaw, nga girepresentahan ni Belteshazzar diha sa bersikulo uno, makakita nga gikan sa tuig 508 ngadto sa 538 nagrepresentar ug usa ka propetikong yugto nga gitipohan sa traynta ka tuig sa pagpangandam sa kasaysayan ni Cristo nga miuna sa paghatag Kaniya ug gahum sa Iyang bautismo. Ilang makita nga ang propetikong yugto nagrepresentar usab sa propetikong yugto gikan sa 1776 ngadto sa 1798, ug nga kining tulo ka mga yugto tanan nagrepresentar sa panahon sa pagtimri sa usa ka gatos kap-atan ug upat ka libo nga nagsugod niadtong Septiyembre 11, 2001, ug matapos sa haduol na nga balaod sa Domingo.

Sa ikanapulog-duha nga kapitulo, si Daniel nagrepresentar sa mga Millerita ug sa lima ka mahinungdanong mga kamatuoran ug mga kasinatian nga pagausabon diha niadtong girepresentahan ni Belteshazzar. Ang ikatulong kamatuoran ug kasinatian sa mga Millerita mao ang “ang husto nga pagsabot sa ‘adlaw-adlaw,’ ... gihatag sa Ginoo ... ngadto niadtong mihatag sa pagtuaw sa takna sa paghukom.” Ang pagsalikway niana nga kamatuoran mao ang pagsalikway sa mga sinulat ni Ellen White, nga mao ang Espiritu sa Tagna. Ang ikaupat nga kamatuoran ug kasinatian sa mga Millerita, ug sa mga mensahero sa ikatulong manulonda, mao ang tagna sa usa ka libo tulo ka gatus ug traynta’y singko ka tuig, nga nagsugod sa tuig nga ang “adlaw-adlaw” gikuha, sa 508.

Sugod sa 508, ang usa ka libo tulo ka gatus ug katloan ug lima ka tuig moabot kanimo sa 1843, apan dili lamang sa 1843, kay ang tagna sa pagkatinuod nagtudlo sa katapusang adlaw gayud sa 1843, kay kini nagaingon, “Bulahan siya nga maghulat, ug moabut sa usa ka libo tulo ka gatus ug lima ug katloan ka adlaw.” Ang Hebreohanong pulong nga gihubad nga “moabut” mao ang “naga,”

ug kini nagpasabot og “paghikap,” o “pagpandong sa mga kamot.” Busa ang kahulogan sa tagna mao kini: “bulahan siya nga maghulat, ug” makahikap o makapandong sa mga kamot ibabaw sa 1843.

Ang panalangin sa kasaysayan sa mga Millerita alang niadtong mga maalamong ulay nga nakasinati sa unang kapakyasan, apan mihulat sa panan-awon nga nalangan. Samtang ang mga Millerita naghulat sa “panan-awon nga nalangan” sa katumanan sa sambingay sa napulo ka mga ulay, ug sa Habakkuk kapitulo dos, sila gipanalanginan. Niadtong panahona sa paglangan ilang nakita nga ilang gituman ang sambingay, ug nga sa katapusan ang panan-awon “mosulti”. Ang ilang panahon sa paglangan ug kapakyasan nagagikan sa sayop nga pag-ila nga ang duha ka libo ug tulo ka gatus ka tuig matapos sa 1843, apan ang panan-awon sa pagkatinuod alang sa 1844. Ang ilang kapakyasan nagagikan sa ilang kasinatian nga namugna sa dihang ang tuig 1843 natapos nga walay pagbalik ni Cristo. Ang ilang kapakyasan, ug ang panalangin nga gipahibalo alang niadtong misunod nga mipili sa paghulat, tanan nagasukad sa kataposang adlaw mismo sa tuig 1843, nga “mihikap” o “miabut ngadto sa” 1844.

Ang kasinatian sa nahaunang kapakyasan, ingon nga katumanan sa sambingay sa napulo ka mga ulay, masabtan ug masubli diha sa mga girepresentahan ni Belteshazzar. Ang ikalimang kamatuoran ug kasinatian nga mailhan niadtong mga girepresentahan ni Belteshazzar mao nga sa “kataposan sa mga adlaw”, si Daniel “motindog sa iyang bahin”.

“Si Daniel nagtindog na sa iyang bahin sukad sa pagtangtang sa timri ug sa dihang ang kahayag sa kamatuoran misidlak ibabaw sa iyang mga panan-awon. Nagatindog siya sa iyang bahin, nga nagadala sa pagpamatuod nga pagasaboton sa katapusan sa mga adlaw.” Sermons and Talks, volume 1, 225, 226.

Ang mga Millerita nakaagi sa proseso sa paghinlo nga natuman pinaagi sa pagdugang sa kahibalo nga miabut gikan sa basahon ni Daniel sa dihang kini giablihan niadtong 1798. Kadtong gilarawan ni Belteshazzar makaagi sa proseso sa paghinlo nga natuman pinaagi sa pagdugang sa kahibalo nga miabut gikan sa basahon ni Daniel sa dihang kini giablihan niadtong 1989. Masabtan usab nila nga ang basahon ni Daniel adunay pinasahi nga katuyoan sa pagtimri sa usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo.

“Sa dihang ang Dios mohatag sa usa ka tawo ug pinasahi nga buluhaton nga pagabuhaton, siya kinahanglan nga motindog sa iyang bahin ug dapit maingon kang Daniel, andam sa pagtubag sa tawag sa Dios, andam sa pagtuman sa Iyang katuyoan.” Manuscript Releases, volume 6, 108.

Ingon sa kanhing mga taga-Laodicea, ang mga girepresentahan ni Belteshazzar makaila nga pinaagi sa mga basahon ni Daniel ug Pinadayag, nga mao ra ang usa ka basahon, matuman ang katapusang pagkapukaw.

“Sa dihang ang mga basahon ni Daniel ug Pinadayag mas masabtan pag-ayo, ang mga magtutuo makabaton ug hingpit nga lahi nga relihiyosong kasinatian... Usa ka butang ang sa pagkatinuod masabtan gikan sa pagtuon sa Pinadayag—nga ang kalambigitan tali sa Dios ug sa Iyang katawhan suod ug tin-aw.” The Faith I Live By, 345.

Ingon mga kanhing Laodiceanhon, ila nang maila ang ilang kahimtang nga Laodiceanhon, ug maila nga sa espirituwal patay sila sama sa usa ka walog sa mga uga nga bukog, ug agig tubag sa matul-id nga pagpamatuod mahitungod sa ilang patay ug nangalaglag nga kahimtang, ila nang maila nga ang ilang pangunang prayoridad mao ang pagkinabuhi.

“Ang pagkapukaw pag-usab sa tinuod nga pagkadiosnon sa atong taliwala mao ang labing dako ug labing madali nga kinahanglanon sa tanan natong mga panginahanglan. Ang pagpangita niini kinahanglan mao ang atong unang buhat.” Selected Messages, book 1, 121.

Ang saad sa Biblia mao nga bisan kinsa nga mangita, makakaplag; ug ang Espiritu Santo unya magamando kanila aron masabtan nga ang mga basahon ni Daniel ug Pinadayag mao ang nagahatag sa gikinahanglang pagkapukaw.

“Sa diha nga kita ingon nga usa ka katawhan makasabut kon unsa ang kahulogan niini nga basahon alang kanato, makita sa atong taliwala ang usa ka dakung pagpukaw.” Testimonies to Ministers, 113.

Ang katapusan sa ulahing panan-awon ni Daniel, sumala sa girepresentar sa kapitulo dose, nag-ila sa kasinatian nga nagpatungha sa katawohan sa tugon sa Dios sa ulahing mga adlaw, sumala sa girepresentar ni Belteshazzar, diha sa unang bersikulo sa ulahing panan-awon. Didto si Daniel, nga girepresentar ingon nga si Belteshazzar, nakasabot sa sulodnon nga panan-awon sa duha ka libo ug tulo ka gatus ka mga tuig ug sa gawasnon nga panan-awon sa duha ka libo ug lima ka gatus ug kaluhaan ka mga tuig. Nasabtan niya ang “butang,” ug “ang panan-awon.” Nasabtan niya ang panan-awong chazon ug ang panan-awong mareh. Nasabtan niya ang pagyatak sa balaang puloy-anan ug sa panon, ug ang pagpahiuli sa balaang puloy-anan ug sa panon. Nasabtan niya ang duha, ang mga panan-awon sa Suba sa Ulai ug sa Suba sa Hiddekel.

Padayonon nato kining pagtuon sa sunod nga artikulo.

“Adunay gikinahanglan nga labi pa ka suod nga pagtuon sa pulong sa Dios; ilabina ang Daniel ug ang Pinadayag kinahanglan hatagan ug pagtagad nga wala pa sukad mahatag kaniadto sa kasaysayan sa atong buluhaton. Mahimo nga momenos ang atong isulti sa pipila ka mga linya mahitungod sa gahum sa Roma ug sa pagkapapa; apan kinahanglan natong ipabaling ang pagtagad ngadto sa gisulat sa mga propeta ug sa mga apostoles ilalom sa inspirasyon sa Balaang Espiritu sa Dios. Ang Balaang Espiritu maoy nag-umol sa mga butang, sa paghatag sa tagna ug sa mga hitabo nga gihulagway, sa paagi nga magtudlo nga ang tawhanong kasangkapan kinahanglan dili ipasundayag, kondili matago diha kang Cristo, ug nga ang Ginoong Dios sa langit ug ang Iyang balaod kinahanglan pagabayawon. Basaha ang basahon ni Daniel. Ipasundayag, matag punto, ang kasaysayan sa mga gingharian nga didto girepresentahan. Tan-awa ang mga estadista, ang mga konseho, ang mga gamhanang kasundalohan, ug tan-awa kon giunsa sa Dios ang pagpaubos sa garbo sa mga tawo, ug ang paghulog sa himaya sa tawo ngadto sa abog...”

“Ang kahayag nga nadawat ni Daniel gikan sa Dios gihatag ilabina alang niining ulahing mga adlaw. Ang mga panan-awon nga iyang nakita sa daplin sa Ulai ug sa Hiddekel, ang dagkong mga suba sa Shinar, karon anaa na sa proseso sa katumanan, ug ang tanang mga hitabo nga

gitagna sa daan sa dili madugay mahinabo.”

“Palandunga ang mga kahimtang sa nasod sa mga Judio sa dihang gihatag ang mga tagna ni Daniel.

“Maghatag kita ug dugang nga panahon sa pagtuon sa Biblia. Wala nato masabti ang pulong sumala sa angay natong pagsabot niini. Ang libro sa Pinadayag nag-abli uban sa usa ka sugo alang kanato nga sabton ang pahimangno nga anaa niini. ‘Bulahan siya nga nagabasa, ug sila nga nagapamati sa mga pulong niining tagna,’ nagaingon ang Dios, ‘ug nagabantay sa mga butang nga nahisulat dinha: kay ang panahon haduol na.’ Sa diha nga kita ingon nga usa ka katawhan makasabot kon unsa ang kahulogan niining libora alang kanato, makita sa atong taliwala ang usa ka dakong pagkapukaw. Wala pa nato hingpit nga masabti ang mga pagtulon-an nga gitudlo niini, bisan pa sa sugo nga gihatag kanato sa pagsusi ug pagtuon niini.”

“Sa nangagi, ang mga magtutudlo nagpamatuod nga ang Daniel ug ang Pinadayag maoy mga libro nga tinimbrehan, ug ang katawhan mitalikod gikan kanila. Ang tabil kansang daw tinago maoy nakapugong sa daghan sa pagbayaw niini, gikuha sa kaugalingong kamot sa Dios gikan niining mga bahin sa Iyang pulong. Ang mismong ngalan nga ‘Pinadayag’ nagsupak sa pamahayag nga kini usa ka libro nga tinimbrehan. Ang ‘Pinadayag’ nagkahulogan nga usa ka butang nga may kamahinungdanon gipadayag. Ang mga kamatuoran niining basahona gitumong ngadto sa mga nagkinabuhi niining ulahing mga adlaw. Nagatindog kita uban ang tabil nga gikuha na sa balaang dapit sa mga butang nga sagrado. Dili kita angay motindog sa gawas. Kinahanglan kita mosulod, dili uban sa walay pagmatngon, walay pagtahod nga mga hunahuna, dili uban sa mapangahason nga mga lakang, kondili uban sa pagtahod ug diosnon nga kahadlok. Nagkahaduol kita sa panahon nga ang mga tagna sa basahon sa Pinadayag pagatumanon na....”

“Aduna kanato ang mga sugo sa Dios ug ang pagpamatuod ni Jesu-Cristo, nga mao ang espiritu sa tagna. Ang dili masukod sa bili nga mga mutya makita diha sa pulong sa Dios. Kadtong nagasusi niining pulonga kinahanglan magpabilin nga tin-aw ang hunahuna. Dili gayud sila angay motugyan sa baliko nga kailibgon sa pagkaon o sa pag-inom.

“Kon buhaton nila kini, malibog ang hunahuna; dili sila makahimo sa pagpas-an sa kabug-at sa pag-usisa pag-ayo aron mahibaloan ang kahulogan niadtong mga butang nga may kalabotan sa panapos nga mga talan-awon sa kasaysayan niining kalibutana.

“Sa dihang mas masabtan pag-ayo ang mga basahon ni Daniel ug Pinadayag, ang mga magtutuo makabaton ug hingpit nga lahi nga espirituwal nga kasinatian. Hatagan sila ug maong mga panan-aw sa naablihang mga ganghaan sa langit nga ang kasingkasing ug hunahuna mapailalom sa lawom nga pagdani sa kinaiya nga kinahanglan pauswagon sa tanan aron maangkon ang bulahan nga kahimtang nga mahimong balus sa mga putli ug kasingkasing.

“Panalanginan sa Ginoo ang tanan nga sa mapainubsanon ug maaghop nga paagi mangita sa pagsabot niana nga gipadayag diha sa Pinadayag. Kining basaha naglangkob ug daghan kaayo nga butang nga puno sa pagka-imortal ug napuno sa himaya, nga ang tanan nga mobasa ug mosusi niini sa kinasingkasing makadawat sa panalangin alang niadtong ‘nga makadungog sa

mga pulong niining tagna, ug magabantay sa mga butang nga nahisulat diha niini.”

“Usa ka butang ang sa pagkatinuod masabtan gikan sa pagtuon sa Pinadayag—nga ang kadugtongan tali sa Dios ug sa Iyang katawhan suod ug tin-awng napalig-on.

“Makita ang usa ka kahibulongang koneksiyon tali sa uniberso sa langit ug niining kalibotana. Ang mga butang nga gipadayag kang Daniel sa ulahi gidugangan pinaagi sa pagpadayag nga gihatag kang Juan didto sa Isla sa Patmos. Kining duha ka mga basahon kinahanglan nga tun-an pag-ayo. Kaduha nangutana si Daniel, Hangtod anus-a pa man kini ngadto sa katapusan sa panahon?

“‘Ug ako nakadungog, apan wala ako makasabut; unya miingon ako, O akong Ginoo, unsa man ang mahimong katapusan niining mga butanga? Ug Siya miingon, Lakaw sa imong dalan, Daniel: kay ang mga pulong gitakpan ug gitimrihan hangtod sa panahon sa katapusan. Daghan ang maputli, ug mapaputi, ug sulayan; apan ang mga daotan magapadayon sa pagkadaotan: ug walay bisan usa sa mga daotan ang makasabut; apan ang mga manggialamon makasabut. Ug sukad sa panahon nga ang adlaw-adlaw nga halad pagakuhaon, ug ang kangil-ad nga makapahimong biniyaan ipahamutang, may usa ka libo duha ka gatus ug kasiyaman ka adlaw. Bulahan siya nga nagapaabut, ug makaabut sa usa ka libo tulo ka gatus ug katloan ug lima ka adlaw. Apan lumakaw ka sa imong dalan hangtod sa katapusan: kay ikaw mopahulay, ug motindog sa imong bahin sa katapusan sa mga adlaw.’”

“Ang Leon sa banay ni Juda mao ang nag-abli sa pinatikan nga basahon ug mihatag kang Juan sa pagpadayag sa mahitabo niining mga ulahing mga adlaw.

“Si Daniel nagtindog diha sa iyang bahin aron magdala sa iyang pagpamatuod nga gitimrihan hangtod sa panahon sa katapusan, sa dihang ang mensahe sa nahaunang manulonda igamantala na sa atong kalibotan. Kining mga butanga adunay walay kinutuban nga kahinungdanon niining ulahing mga adlaw; apan samtang ‘daghan ang pagaputlion, ug pagapapution, ug pagatintalon,’ ‘ang mga daotan magapadayon sa pagkadautan: ug walay bisan kinsa sa mga daotan ang makasabut.’ Pagkamatinuoron gayod niini! Ang sala mao ang paglapas sa balaod sa Dios; ug kadtong dili modawat sa kahayag mahitungod sa balaod sa Dios dili makasabut sa pagmantala sa mensahe sa nahauna, ikaduha, ug ikatulong manulonda. Ang basahon ni Daniel giablihan sa pinadayag kang Juan, ug gidala kita niini ngadto sa ulahing mga talan-awon sa kasaysayan niining yuta.”

“Hinumdumi ba sa atong mga igsoon nga kita nagkinabuhi taliwala sa mga kapeligrohan sa katapusang mga adlaw? Basaha ang Pinadayag sa kadugtong sa Daniel. Itudlo kining mga butanga.” Testimonies to Ministers, 112–115.